

Nagy-Körös, aug. 9. 1853.

Barátom és collegám Lőrsei!

Melán tele veheted paraxival a pädät, hogy mikor
 bort nem küldsz, rest vagyok a válaszalás.
 Van: de fiam, gondold meg, hogy leveled ípus
 az exameni vajudások közt kapott, akkor
 tehát csendesén félrebettem, azóta pedig elfelejt
 tem, sokak és nagyok lévén az én vacationalis
 gondjaim. Ugyanis Pesten voltam, barátom,
 Pesten, mint azt a Kapitulárisító "idegen" so,
 varában olvashattad, ha a "Magyar Király" ven,
 dégeit folytonos figyelemmel szoktak kísérni.
 Felmentem pedig egy nap, visszatértem
 másnap, ennél volt az én örömem; és hogy
 eladtam Toldit, de nem az újat, hanem
 a régit, azaz szerződésre léptem Steckenauftal
 egy új kiadás iránt, akonban ok fájom!
 a Kisf. társaság feljáró lelke, Egyenesleges
 képében, professált, s mindnyok nem tudom
 mi lesz belőle: nem hiszem hogy azbe
 kevesen a 600 pengőt, mert megintem
 hirt az új is kurtá, vagy máskép: szegény
 nek perencsége is pengő.

Ugyanazon alkalmával Kárák Károly
 Mikulás utó nyánál is megfordult,
 s a mint mondja "ő maga felőle igen jól nyí,
 lathatott, mint becsületet, humanus és
 professornak való emberét: ez legyen vá,
 late közelebbi levelében olvasható paraxid,
 ra. Nem kell a dolgozat mindig a legfőbbet
 jünben állítani elé: türelm, és öcsém,
 barátaink!

Te még boldog vagy, Mikaléxon 4
 minden ember komad, s igencod, pajtasod,
 Kárus Pétered is közel van: de én, én!
 Kárus meg János: elutaztak, a collega,

tes többi része is vagy stáruyra kelt, vagy
nem araváló, hogy az ember elporóduék
találjon körében. A maecenasól pedig igen
büdvösek, az ember inkább kerüli, mint
keresi őket. Schol semmi mulatság. Remé,
nyem volt Panya Miskát s séged is itt látni,
hozátor uenüi, de Miska nem jöhet, az ő
világa nem terjed túl a kamori határon,
neti aronél már kiüföld, hova sem szabad
mennie. Interuálve van. Horra sem me,
kesünk, mere nője, fia beteg, ő eser
gond közt, kiüöldik. (Égy hát képen itthon
rotkadt a fűsherek alatt, a mi borcses
unalmas, elanyira, hogy dolgozni sem
vagyok képes az istonyu egyhanguságnak
miatta.)

A kis Gyulai most igen nálam van, ki
rándulni, s ezt Pappól ide is kerekütre, hogy
a kuffertörésből jussából kifeléösködjön. —
Kácz Károly megy Erdélybe, ő aligha lesz
társunk a jövő évben; Sainosivat is ki,
felé a rudja. Ha Papp rándul a vacatio
alatt, remélem, nem kerül el; azt monyjék
18-án megnyiták a mi vasutunk, így köny
nyü lesz a közlekedés Pappal.)

Árvosen inkább még többet is: de már
tökéletesen kimerítettem újonságaim tárák,
azért, fii, az én istenem áldjon meg,
akar Miskolcon, akar Szent Péteren.)

Maradok, míg élek, tisztességgel
mondra

János

u,

s

o

s
k
ny

o

